ECLI:LV:KURT:2020:1130.1A69013820.3.S

Lietas Nr.1A169013820/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2020.gada 30.novembrī

Kurzemes rajona tiesa,
tiesnese A.Daidere rakstveida procesā izskatīja SIA "Zvejnieku saimniecība IRBE", reģistrācijas numurs 41201006534, sūdzību par Valsts vides dienesta 2020.gada 5.augusta lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts vides dienesta 2020.gada 5.augusta lēmumu Nr.7.2/CS/1704/2020 (turpmāk – Iestādes lēmums) atstāts negrozīts Valsts vides dienesta (turpmāk – Dienests) Juridiskā departamenta Administratīvo sodu piemērošanas daļas 2020.gada 10.jūnija lēmums Nr.G09/63-2020 par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – LAPK) 80.^{3}panta piektajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu SIA "Zvejnieku saimniecība IRBE" naudas soda 500 *euro* piemērošanu, bet SIA "Zvejnieku saimniecība IRBE" (turpmāk tekstā – Iesniedzēja) sūdzība noraidīta.

[2] Iestādes lēmums satur tālāk izklāstīto būtību un argumentus.

[2.1] 2020.gada 6.maijā Valsts vides dienesta Ventspils reģionālās vides pārvaldes Kontroles sektora resursu galvenais inspektors Raivo Brauns sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu AE Nr.022778 par to, ka SIA "Zvejnieku saimniecība IRBE" kuģa "Bubis" nozvejas pārbaudes laikā konstatēta 13,24% liela faktiski izkrautās nozvejas neatbilstība ar Iesniedzējas zvejas žurnālā deklarēto apjomu. Veicot atkārtotu aprēķinu, precizēts, ka šī atšķirība ir 15,26%.

Norādīts, ka tādejādi SIA "Zvejnieku saimniecība IRBE" pārkāpusi Ministru kabineta 2007.gada 2.maija noteikumu Nr.296 "Noteikumi par rūpniecisko zveju teritoriālajos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos" 8.3.3., 8.18.apakšpunktu, 5.pielikumu (turpmāk tekstā – Noteikumi Nr.296) un Padomes (EK) 2009.gada 20.novembra regulas Nr,1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr.847/96, (EK) Nr.2371/2002, (EK) Nr.811/2004, (EK) Nr.768/2005, (EK) Nr.2115/2005, (EK) Nr.2166/2005, (EK) Nr.388/2006, (EK) Nr.509/2007, (EK) Nr.676/2007, (EK) Nr.1098/2007, (EK) Nr.1300/2008 un (EK) Nr.1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr.2847/93, (EK) Nr.1627/94 un (EK) Nr.1966/2006 (turpmāk - Regula Nr.1224/2009) 15.panta pirmo un otro daļu un Eiropas Parlamenta un Padomes (ES) 2016.gada 6.jūlija regulas Nr.2016/1139, ar kuru izveido daudzgadu plānu mencas, reņģes un brētliņas krājumiem Baltijas jūrā un zvejniecībām, kas šos krājumus izmanto, un ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr.2187/2005 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr.1098/2007 (turpmāk - Regula Nr.2016/1139) 13.pantu. Līdz ar to SIA "Zvejnieku saimniecība IRBE" iestājas administratīvā atbildība saskaņā ar Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk- LAPK) 80.^{3} panta piekto daļu (lietas 20.-21.lapa).

[2.2] Ar Valsts vides dienesta Ventspils reģionālās vides pārvaldes Juridiskā departamenta Administratīvo sodu piemērošanas daļas valsts vides inspektores Ingas Tauriņas 2020.gada 10.jūnija lēmumu Nr.G09/63-2020 administratīvā pārkāpuma lietā (turpmāk – Lēmums) SIA "Zvejnieku saimniecība IRBE" piemērots naudas sods 500 *euro* saskaņā LAPK 80.^{3}panta piekto daļu. Lēmumā norādīts, ka attiecība starp SIA "Zvejnieku saimniecība IRBE" kuģa "Bubis" deklarēto un faktiski iegūto zivju apjomu pārsniedz pieļaujamos 10%. Tādejādi SIA "Zvejnieku saimniecība IRBE" ir pārkāpusi Regulas Nr.1224/2009 15.panta pirmo un otro daļu, Regulas Nr.2016/1139 13.pantu un Noteikumu Nr.296 8.3.3., 8.18.apakšpunktu, 5.pielikumu.

Par minēto lēmumu 2020.gada 8.jūlijā Valsts vides dienestā saņemta Sūdzība, ar kuru SIA "Zvejnieku saimniecība IRBE" lūgusi atcelt Lēmumu. Sūdzībā norādīts, ka, pieņemot Lēmumu, nav ņemts vērā izmantotais ledus nozvejoto zivju atdzesēšanai (~ 600 kg). Ledus bijis izkusis tikai konteineru virspusē.

[2.3] Iestādes lēmuma pamatojumā norādīts tālāk izklāstītais.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.296 8.18.apakšpunktu Latvijas zvejnieku pienākums ir ziņot par kuģa nozveju [..] atbilstoši šo noteikumu 5.pielikumā norādītajam kuģa ziņojuma saturam, Regulas Nr.1224/2009 14.panta otrās daļas f) apakšpunktu, 15.panta pirmo un otro daļu, Iesniedzējas pienākums zvejas žurnālā ir precīzi norādīt faktiski iegūto zivju apjomu kg. Dienests konstatējis, ka izskatāmajā lietā Iesniedzējas kuģis deklarējis (norādījis zvejas žurnālā), ka 2020.gada 20.aprīlī lomā ieguvis 9300 kg zivju. Saskaņā ar Regulas Nr.2016/1139 13.pantu, maksimālā atšķirība starp deklarēto un faktiski iegūtu zivju apjomu, ir 10%. Pārbaudot iegūto lomu, Pārvaldes valsts inspektori konstatējuši, ka faktiski lomā ticis iegūts lielāks zivju apjoms – 10718,75 kg.

Dienests ir salīdzinājis Iesniedzējas deklarēto zivju apjomu ar faktisko iegūto un konstatējis 15,26% neatbilstību. Pārsniedzot pieļaujamo 10% starpību, Iesniedzēja ir pārkāpusi Noteikumu Nr.296 8.18.apakšpunktu, šo noteikumu 5.pielikuma 4.punktu un Regulas Nr.2016/1139 13.pantu.

Iestādes lēmumā konstatēts, ka vienīgais Iesniedzējas arguments, ir tas, ka nepamatoti ledus svars ierēķināts nozvejā, līdz ar to noskaidrots, vai zivju svēršanas procesā ledus ticis vai neticis konstatēts, ja ticis, tad, vai tā svars atskaitīts no iegūtā loma.

Dienests konstatējis, ka Ziņojumā un Kuģa protokolā norādīts, ka kopā ar zivīm konteineros ledus nav bijis. Arī kuģa kapteinis Pārvaldes valsts vides inspektoriem paskaidrojis, ka ledus sākotnēji uz kuģa gan bijis, bet dienas laikā izkusis. Savukārt paskaidrojumā un sūdzībā Iesniedzēja norādījusi, ka ledus uz kuģa tomēr bijis un tas nepamatoti nav ņemts vērā. Izvērtējot paskaidrojumu un sūdzību kopsakarā ar kuģa kapteiņa sākotnēji pārbaudes laikā sniegto mutisko paskaidrojumu, Dienests konstatējis, ka tie satur pretrunīgu informāciju par ledus atrašanās faktu kopā ar zivīm to svēršanas laikā.

Ņemot vērā, ka kuģa kapteiņa sākotnēji sniegtie un Ziņojumā fiksētie paskaidrojumi nesakrīt ar vēlāk sniegto paskaidrojumu un sūdzību,

Dienestam rodas šaubas par paskaidrojumā un sūdzībā norādītā ticamību. Dienests lielāku ticamību piešķir kuģa kapteiņa sākotnēji sniegtajam paskaidrojumam pārbaudes laikā. Dienesta ieskatā kuģa kapteiņa sākotnēji sniegtā informācija ir ar lielāku ticamību, jo paskaidrojums un sūdzība gatavota vēlāk, kad Iesniedzēja un kuģa kapteinis jau bijis informēts par uzsākto administratīvo lietvedību. Tādejādi Iesniedzēja un kapteinis jau bijuši sagatavojušies oponēt iespējamam lietas rezultātam un varējuši izdomāt attaisnojumus, lai mainītu iespējami nelabvēlīgu risinājumu.

Kā norādīts Pārbaudes ziņojumā, arī ūdens pirms zivju svēršanas ticis notecināts. Tātad, ja ledus zivju pārvadāšanas un uzglabāšanas laikā bija izkusis, tas ūdens formā ticis notecināts un nav ticis iekļauts zivju svarā.

Komisijas īstenošanas 2011.gada 8.aprīļa regulas (ES) Nr.404/201, ar kuru pieņem sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenojama Padomes Regula (EK) Nr,1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem 74.panta otrā daļa noteic, ka [..] ūdens un ledus dēļ piemērotais kopējā svara samazinājums nedrīkst pārsniegt 2%. Ūdens un ledus dēļ piemēroto samazinājumu procentos ieraksta svēršanas kvītī kopā ar svara norādi. [..]

Dienests secinājis, ka iepriekš minētajā regulā noteiktais 2% ūdens un ledus samazinājums ņemts vērā 2020.gada 20.aprīla pārbaudes laikā. Proti, gan Pārbaudes ziņojumā, gan Kuģa protokolā norādīts, ka no faktiski iegūtā zivju svara atskaitīti iepriekš minētajā regulā noteiktie 2% ūdens un ledus. Tas nozīmē, ka pat, ja kopā ar zivīm pēc ūdens notecināšanās vēl bija saglabājušās kādas ūdens vai ledus paliekas, no kopējā loma apjoma tas ticis atņemts 2% apmērā. Līdz ar to, Dienests noraida Iesniedzējas argumentu, ka, sverot lomu, nepamatoti nav ņemts vērā 600 kg ledus svars.

Izskatāmajā lietā Dienests ir konstatējis, ka Iesniedzēja ir pārsniegusi pieļaujamo 10% neatbilstību starp deklarēto un faktiski iegūto lomu un ir saucama pie LAPK 80.^{3}panta piektajā daļā noteiktās administratīvās atbildības.

[2.4] LAPK 80.^{3}panta piektā daļa noteic, ka par zvejas noteikumu pārkāpšanu teritoriālajos ūdeņos, ekonomiskās zonas ūdeņos vai starptautiskajos ūdeņos uzliek naudas sodu juridiskajām personām no 140 līdz 4300 *euro*, konfiscējot pārkāpuma izdarīšanas rīkus un pārkāpuma priekšmetus, tai skaitā peldošos līdzekļus ar aprīkojumu, vai bez konfiskācijas, un atņem zvejas

tiesības uz laiku līdz vienam gadam vai bez tiesību atņemšanas.

Izskatot administratīvā pārkāpuma lietu saskaņā ar LAPK 32.pantu, Iestāde ņēmusi vērā, ka: 1)atbildību mīkstinoši un pastiprinošie apstākli nav konstatēti; 2) administratīvais pārkāpums izdarīts ar nodomu, jo Iesniedzējai veicot zveju, zvejas žurnālā bija pienākums norādīt faktiski iegūto zivju apjomu. Iesniedzējai vajadzēja apzināties, ka nav pieļaujama vairāk kā 10% starpība starp faktiski iegūto un zvejas žurnālā norādīto zivju apjomu. Iesniedzēja jau iepriekš vairākkārt ir sodīta par līdzīgiem pārkāpumiem un attiecīgi bija informēta par atļautās pieļaujamās kļūdas apmēru; 3) pieļaujamās 10% starpības starp faktisko un deklarēto lomu pārsniegšana dod iespēju zvejniekam nedeklarēto nozvejas apjomu neiekļaut nozvejas limitā un tādejādi faktiski pārsniegt nozvejas limitu, negatīvi ietekmējot zivju resursus; 4) vērtējot Iesniedzējas mantisko stāvokli, secināts, ka nav gūti dati, kas apliecinātu, ka tās mantiskais stāvoklis būtu tik grūts, lai tādēļ samazinātu noteikto soda apmēru; 5) lai arī Iesniedzējai netiek piemērota atbildība par Noteikumu Nr.296 8.3.3.apakšpunkta pārkāpums, Dienesta ieskatā tas nevar būt par pamatu, lai Iesniedzējai samazinātu uzlikto naudas sodu, jo pārkāpuma būtība un piemērojamais LAPK pants nemainās.

Pamatojoties uz LAPK 32.panta otro daļu, kā arī ņemot vērā LAPK 22.pantā noteikto administratīvā soda piemērošanas mērķi, Iesniedzējai uzliktais naudas sods 500 *euro* atzīts par samērīgu un atbilstošu izdarītajam pārkāpumam (*lietas 3.-5.lapa*).

[3] Par Iestādes lēmumu SIA "Zvejnieku saimniecība IRBE" iesniegusi sūdzību Kurzemes rajona tiesā. Iesniedzēja norādījusi uz apstākļiem, kuri vērtējami administratīvās lietas ietvaros – 20.04.2020 tikusi veikta Iesniedzējai piederošā zvejas kuģa "Bubis" padziļinātā pārbaude (pārbaudes ziņojums Nr. 017-00376/2020) pēc tā ienākšanas Rojas ostā. Pārbaudē konstatēta neatbilstība starp deklarēto kopējo zivju daudzumu (9300 kg) un kopējo izkrauto zivju daudzumu (10718,75 kg), starpība 1418,75 kg. Ņemot vērā pieļaujamo pielaidi starp deklarēto daudzumu un izkrauto daudzumu 10% apmērā, starpība sastāda 5,26% (346,875 kg), par ko 06.05.2020 sastādīts Administratīvā pārkāpuma protokols AE Nr. 022778.

Iesniedzēja norādījusi, ka veicot kopējā izkrauto zivju daudzuma aprēķinu, inspektori nav ņēmuši vērā pat ne daļu (piemēram 400 kg, kas jau iekļauj svaru starpību pieļaujamajā 10% pielaidē) no izmantotā kopējā ledus daudzuma (apm. 600 kg) nozvejoto zivju atvēsināšanai, kurš ticis uzkrauts uz kuģa pirms tā iziešanas jūrā, par ko liecina ieraksts kuģa klāja žurnālā un zvejas kuģa "Bubis" kapteiņa /pers. E/ paskaidrojums. Inspektori, veicot konteineru svēršanu, "vizuāli" pārliecinājušies, ka konteineros (to virspusē) ledus neatrodas, bet nav veikuši nekādas darbības, lai pārliecinātos, vai ledus atrodas dziļāk konteineros starp zivīm.

Sūdzībā norādīts, ka ledus konteineru virspusē nav atradies tādēļ, ka tās zvejas dienas pirmajā tralējumā (kā tas redzams Elektroniskajā zvejas žurnālā Nr. /numurs/) ticis pacelts tāds zivju daudzums, kurš pilnībā sabērts pa konteineriem (14 gab.) kopā ar visu ledu, kurš atradies uz kuģa. Šiem konteineriem, atrodoties visu dienu uz kuģa, kamēr veic otro tralējumu un kamēr kuģis veic atpakaļceļu uz ostu līdz pārbaudes brīdim plkst.19.15, ledus konteineru virspusē tiešām bijis izkusis. Zvejas kuģa zivju rūme nav aprīkota ar gaisa dzesēšanas iekārtām. Otrajā tralējuma nozvejotajām zivīm atvēsināšana ar ledu nav bijusi nepieciešama, zivis tikušas "izbērtas" uz kuģa klāja un to "sabēršana" pa konteineriem notikusi, kuģim atrodoties ostā. Šie konteineri nekavējoties tiek nogādāti uz pārstrādi. Ledus uz "klāja" zivīm nav bijis sabērts.

Iesniedzēja uzskata, ka inspektori, veicot konteineru svara aprēķinu, nepamatoti nav ņēmuši vērā ledus svaru. Rezultātā, izveidojusies lielāka kopējā izkrauto zivju svara starpība (starp kopējo deklarēto daudzumu un kopējo izkrauto daudzumu) par pieļaujamo svara pielaidi (starpību) 10% apjomā. Norāda, ka Administratīvajā lietā konstatēti arī pretrunīgi inspektora pārbaudes rezultāti, jo 21.04.2020. vispirms konstatēta 13,24% liela neatbilstība no zvejas žurnālā deklarētā daudzuma ar faktiski izkrauto daudzumu, bet veicot atkārtotu aprēķinu tikusi precizēta jau lielāka atšķirība līdz 15,26%. Iesniedzēja lūgusi atcelt Iestādes lēmumu un izbeigt lietu (*lietas 1.lapa*).

[4] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma (turpmāk tekstā – AAL) 178.panta pirmo daļu ar 2020.gada 14.septembra Kurzemes rajona tiesas tiesneses lēmumu administratīvā pārkāpuma lieta saistībā ar SIA "Zvejnieku saimniecība Irbe" sūdzību nozīmēta skatīšanai rakstveida procesā, dalībniekiem nosakot termiņu līdz 2020.gada 15.oktobrim paskaidrojumu, liecību un pierādījumu iesniegšanai, lūgumu un noraidījuma pieteikšanai tiesas sastāvam, nosakot dienu – 2020.gada 30.novembri, kad tiesas spriedums būs pieejams tiesas kancelejā.

Iebildumi pret lietas skatīšanu rakstveida procesā, noraidījums tiesai no dalībniekiem netika saņemti. Iestāde iesniegusi rakstveida paskaidrojumus, uzturot pārsūdzētajā Iestādes lēmumā norādītos argumentus un pamatojumu, uzskatot, ka sūdzība ir noraidāma un lēmums atstājams spēkā negrozīts.

Motīvu daļa

[5] No 2020.gada 1.jūlija stājies spēkā AAL un spēku zaudējis LAPK. Administratīvās atbildības likuma pārejas noteikumu 1.punkts noteic, ka ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē LAPK, savukārt 2. punkts noteic, ka procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar LAPK, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. Konkrētā gadījumā lietvedība iestādē notika saskaņā ar LAPK normām.

Ievērojot, ka sūdzība tiesā saņemta pēc AAL spēkā stāšanās, tiesa tās izskatīšanā piemēro AAL procesuālās normas un ņem vērā Latvijas APK

normas uz pārkāpuma konstatēšanas un lēmumu pieņemšanas brīdi.

AAL 227.panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesa izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu, var pieņemt vienu no šādiem spriedumiem: atstāt lēmumu negrozītu, bet sūdzību noraidīt; atcelt lēmumu pilnībā vai kādā tā daļā un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu pilnībā vai atceltajā daļā; atcelt lēmumu pilnībā vai kādā tā daļā, konstatēt personas atbildību administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzlikt sodu; grozīt soda mēru ietvaros, kuri paredzēti tiesību normā, kas nosaka atbildību par konstatēto administratīvo pārkāpumu.

Izvērtējot Iesniedzējas sūdzību un pārsūdzēto Iestādes lēmumu, lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma, savukārt Iestādes lēmums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts tālāk izklāstīto apsvērumu dēļ.

[6] LAPK 272.pants noteica, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, jākonstatē Latvijas APK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums: administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Iztrūkstot kādam no minētajiem elementiem, nav iespējams kvalificēt administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem, iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Gan Latvijas APK 244.pantā, gan AAL 94.pantas nosaka, ka pierādījumus amatpersona vai tiesa novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem administratīvā pārkāpuma lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesa secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktajā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

[7] LAPK 80.^{3}panta piektajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par zvejas noteikumu pārkāpšanu teritoriālajos ūdeņos, ekonomiskās zonas ūdeņos vai starptautiskajos ūdeņos.

Tā ir blanketa likuma norma, kas nozīmē, ka ir likums vai noteikumi, kuru konkrētu prasību neievērošana vai pārkāpšana veido 80.^{3}panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu.

[7.1] Noteikumu Nr.296 8.18.apakšpunkts noteic, ka Latvijas zvejnieku pienākums ir ziņot par kuģa nozveju [..] atbilstoši šo noteikumu 5.pielikumā norādītajam kuģa ziņojuma saturam. Atbilstoši 5.pielikuma 4.punktam kuģa ziņojumā pirms kuģa ienākšanas ostā vai izkraušanas vietā un izkraušanas sākuma jānorāda nozvejoto zivju identifikācijas kods un svars kilogramos [..].

Regulas Nr.1224/2009 15.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņi, kuru kuģa lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, elektroniski reģistrē 14.pantā minēto informāciju un vismaz reizi dienā elektroniski nosūta karoga dalībvalsts kompetentajai iestādei. Tādu Kopienas zvejas kuģu kapteiņi, kuru kuģu lielākais kopējais garums ir 12 metru vai vairāk, 14.pantā minēto informāciju nosūta pēc karoga dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma un jebkurā gadījumā pārsūta attiecīgos zvejas žurnāla datus pēc pēdējo zvejas darbu pabeigšanas un pirms iebraukšanas ostā. Savukārt Regulas Nr.1224/2009 14.panta otrās daļas f) apakšpunkts noteic, ka zvejas žurnālā jo īpaši ietver katras sugas daudzumu, kas aprēķināts dzīvsvara kilogramos [..].

No minētajām normām izriet, ka Iesniedzējas pienākums zvejas žurnālā ir precīzi norādīt faktiski iegūto zivju apjomu kilogramos.

[7.2] 2020.gada 20.aprīlī Valsts vides dienests Ventspils reģionālās vides pārvaldes valsts vides inspektori veikuši Iesniedzējas kuģa "Bubis" nozvejas padziļināto inspekciju ar paraugu ņemšanu Rojas ostā.

2020.gada 20.aprīlī par pārbaudē konstatēto sagatavots zvejas kuģa pārbaudes ziņojums Nr.017-00376. Pārbaudes ziņojumā cita starpā norādīts, ka pirms zivju svēršanas, konteineriem ticis notecināts ūdens. Aprēķinot nozveju, noņemti 2% ledus un ūdens. No pārbaudes ziņojuma redzams, ka Iesniedzēja deklarējusi zivis 9300 kg, savukārt faktiski ieguvusi 10719 kg zivis. Nozvejas neatbilstība starp deklarēto un faktisko zivju apjomu konstatēta 13,24%.

2020.gada 20.aprīlī par pārbaudē konstatēto sagatavots arī paraugu ņemšanas protokols kuģim. No protokola redzams, ka Iesniedzēja deklarējusi nozveju 9300 kg, savukārt faktiski ieguvusi 10718,75 kg zivis (atskaitot 2% ledu, ūdeni un taru). Tādejādi konstatējama 15,26% neatbilstība starp deklarēto un faktiski iegūto zivju apjomu. Ledus kopā ar zivīm nav ticis konstatēts.

2020.gada 21.aprīlī pārvaldes vecākais inspektors Raivo Brauns sastādījis dienesta ziņojumu, ka pārbaudē konstatēta 13,24% liela faktiski izkrautās nozvejas neatbilstība ar zvejas žurnālā deklarēto apjomu. Atkārtoti pārbaudot procentuālo starpību, precizēts, ka atšķirība tomēr ir 15,26%.

Iestādes lēmumā skaidrots, ka šāda nesakritība veidojusies, sākotnēji neprecīzi aprēķinot procentuālo starpību starp deklarēto un faktiski iegūto zivju daudzumu. Kā norādīts valsts vides inspektora Raivo Brauna 2020.gada 21.aprīļa dienesta ziņojumā un arī 2020.gada 6.maija administratīvā pārkāpuma protokolā, pārbaudē konstatēta 13,24% faktiski izkrautās nozvejas neatbilstība ar zvejas žurnālā deklarēto apjomu. Atkārtoti pārbaudot procentuālo starpību, precizēts, ka atšķirība tomēr ir 15,26%.

Tiesa atzīst, ka atrunātā neprecizitāte neietekmē Iestādes lēmumu pēc būtības, jo no abiem aprēķiniem jebkurā gadījumā izriet, ka Iesniedzēja ir pārsniegusi pieļaujamo 10% starpību starp iegūto un zvejas žurnālā norādīto zivju apjomu. Tādejādi Iesniedzējas arguments par procentuālajām nesakritībām nevar būt par pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai un lietas izbeigšanai.

[7.3] Regulas Nr.2016/1139 13.pants noteic, ka, atkāpjoties no Regulas Nr.1224/2009 14.panta 3.punkta, attiecībā uz nozveju, ko izkrauj nešķiroti, atļautā pielaide zvejas žurnālā reģistrētajos aprēķinos par uz kuģa paturēto zivju daudzumu kilogramos ir 10% no kopējā daudzuma, kas paturēts uz kuģa. No minētās normas secināms, ka maksimālā atšķirība starp deklarēto un faktiski iegūtu zivju apjomu, ir 10%.

No Iesniedzējas sūdzības satura konstatējams, ka galvenais Iesniedzējas arguments ir par to, ka Iesniedzējas ieskatā dienesta amatpersonas, sverot zivju konteinerus, nepamatoti nav ņēmušas vērā ledus svaru, tādejādi nepamatoti amatpersonas konstatējušas vairāk nekā 10% pieļaujamo starpību starp faktiski iegūto un zvejas žurnālā norādīto zivju apjomu. Tāpēc izskatāmajā lietā noskaidrojams, vai zivju svēršanas procesā ledus ticis vai nav ticis konstatēts. Ja ticis, vai tā svars atskaitīts no iegūtā loma.

Tiesa pievienojas Iestādes lēmuma [9] punktā sniegtajam pierādījumu vērtējumam, ar kuru atzīts, ka 600 kg ledus sākotnēji uz kuģa ir bijis uzkrauts un dienas laikā ir izkusis un ka arī ūdens pirms zivju svēršanas ticis notecināts (skat. Iestādes lēmuma [1.1] apakšpunktu) un nav iekļauts zivju svarā.

[7.4] Tāpat par nepamatotu tiesa atzīst arī Iesniedzējas argumentu, ka faktisko ledus svaru var noteikt tikai, pārberot vai daļēji pārberot zivju konteineru. Minētais uzstādījums nesamērīgi apgrūtinātu zvejas uzraudzības un kontroles pasākumu veikšanu, uz ko norādījusi arī Iestāde. Turklāt, likumdevējs jau ir atrunājis konkrētu procentuālo ūdens vai ledus apjomu, kas var atrasties lomā. Proti, saskaņā ar Komisijas īstenošanas 2011.gada 8.aprīļa regulas (ES) Nr.404/2011, ar kuru pieņem sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenojama Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, 74.panta otro daļu ūdens un ledus dēļ piemērotais kopējā svara samazinājums nedrīkst pārsniegt 2%. Ūdens un ledus dēļ piemēroto samazinājumu procentos ieraksta svēršanas kvītī kopā ar svara norādi.

Lai arī 2020.gada 20.aprīļa Iesniedzējas nozvejas pārbaudes laikā ledus kopā ar zivīm nav ticis konstatēts (skat. Iestādes lēmuma [1.2] apakšpunktu), iepriekš minētajā regulā noteiktais 2% ūdens un ledus samazinājums ir ņemts vērā. Proti, gan 2020.gada 20.aprīļa zvejas kuģa pārbaudes ziņojumā Nr.017-00376, gan tās pašas dienas paraugu ņemšanas protokolā norādīts, ka no faktiski iegūtā zivju svara atskaitīti iepriekš minētajā regulā noteiktie 2% ūdens un ledus (skat. Iestādes lēmuma [1.1] un [1.2] apakšpunktu). No minētā secināms, ka pat, pieņemot, ja kopā ar zivīm pēc ūdens notecināšanās vēl bija saglabājušās kādas ūdens vai ledus paliekas, no kopējā loma apjoma tas ticis atņemts 2% apmērā.

Līdz ar to Iesniedzēja sūdzības arguments, ka, sverot lomu, nav ņemts vērā ledus svars, kas atradies kopā ar zivīm, ir nepamatots, jo nav apstiprinājies.

[7.5] LAPK 243.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kartībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tiesa atzīst, ka lietas izskatīšanas laikā ir gūts pietiekošs pierādījumu apjoms: 2020.gada 20.aprīļa zvejas kuģa pārbaudes ziņojums Nr.017-00376, tās pašas dienas paraugu ņemšanas protokols, 2020.gada 21.aprīlī valsts vides inspektora Raivo Brauna dienesta ziņojums un 2020.gada 24.aprīla valsts vides inspektores Ievas Gronskas ziņojums, 2020.gada 6.maija administratīvā pārkāpuma protokols AE Nr.022778 (*lietas 13.-14., 17., 18., 19., 20.-21.lapa*), kas apstiprina, ka SIA "Zvejnieku saimniecība IRBE" ir vainojama LAPK 80.^{3} panta piektās daļas pārkāpuma izdarīšanā.

Tiesa norāda, ka tiesa nevar izlemt konkrētās lietas apstākļus, vērtējot vienīgi sūdzībā norādīto un paļaujoties uz tajā norādīto apgalvojumu patiesumu, pretējā gadījumā katrs tiesībsargājošās iestādes personai izdots nelabvēlīgs lēmums būtu atceļams pie apstākļiem, kad persona izvirza notikušo apstākļu sev izdevīgu versiju, kas, viņaprāt, ir ticama un pieļaujama, tomēr ar lietā esošajiem materiāliem nav pierādāma. Fakts, ka persona, kas ir saukta pie administratīvās atbildības pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu, lai atceltu iestādes lēmumu (*Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija savā 2016. gada 14. aprīļa spriedumā lietā Nr. 104AA-0367-16/28*).

[8] Nosakot sodu gan amatpersona, gan Iestāde ir izvērtējusi tos apstākļus, kas ņemami vērā pie taisnīga soda mēra noteikšanas (skat. Iestādes lēmuma [10] punktu). Naudas sods noteikts ievērojami zem soda mēra vidējās robežas, tuvināti minimālajai robežai. Līdz ar to, pie nosacījuma, kad nav konstatēti atbildību mīkstinošie apstākļi, šāds soda mērs 500 *euro* apmērā ir adekvāts un atbilstošs gan pārkāpēja raksturojošiem datiem, gan pārkāpuma izdarīšanas apstākļiem.

[9] Izvērtējot sūdzībā norādītos un lietā pārbaudītos apstākļus, analizējot pierādījumus, tiesa atzīst, ka Iestāde ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, Iestāde ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi novērtējusi pierādījumus, līdz ar to tiesa pievienojas Iestādes motivācijai. Atbilstoši sprieduma motīvu daļā konstatējam, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota, ir noraidāma, bet Iestādes lēmums atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz AAL 198.panta ceturto daļu, 224.-226.,pantu, 227.panta pirmās daļas 1.punktu, 228., 243.pantu, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts vides dienesta 2020.gada 5.augusta lēmumu Nr.7.2/CS/1704/2020 par Valsts vides dienesta Juridiskā departamenta Administratīvo sodu piemērošanas daļas 2020.gada 10.jūnija lēmumu Nr.G09/63-2020, bet SIA "Zvejnieku saimniecība IRBE", reģistrācijas numurs 41201006534, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā no 2020.gada 30.novembra.

Tiesnese (personiskais paraksts) A.Daidere